

Til hr. Kim Sejr angående formyndersamfundet: Jeg er da glad for endelig at høre, at Det Radikale Venstre heller ikke bryder sig om det. Det var også umiddelbart min forståelse af Det Radikale Venstre, men jeg må sige, at det i den sidste tid har været meget svært at opfatte, at det er sådan, Det Radikale Venstre har det. Jeg har faktisk, synes jeg, oplevet, at Det Radikale Venstre er gået mere og mere i retning af at ønske sig det her formyndersamfund. Så jeg håber da, at vi her har åbnet op for et fremtidigt samarbejde om at undgå et formyndersamfund og også i det omfang, det eksisterer, komme af med det.

Jeg må spørge hr. Kim Sejr angående ham, vi talte om før, der havde problemer med at gå ned i banken, fordi det var lidt pinligt; det plejede jo at gå godt, og nu gik det skidt. Er det så ham, der vil gå til et offentligt kontor? Jeg må indrømme, at jeg tvivler på det.

Til fru Sandy Brinck: Ja, jeg er ikke et sekund i tvivl om, at jeg har en ganske anden holdning til det, at mennesker gerne vil klare sig selv, i det omfang de kan, og i det hele taget har et andet syn på menneskers frihed og frihedsbehov end fru Sandy Brinck og Socialdemokratiet. Mit spørgsmål er simpelt hen: Vi har som sagt, hvilket også bl.a. blev nævnt af ministeren, nogle forskellige værn i lovgivningen, men laver vi sådan et mere eller mindre formynderisk kontor, som skal tage vare på det hele, bliver det så ikke bare sådan en problemløser, sådan at man overhovedet ikke behøver at tage noget som helst ansvar? Kunne man så ikke frygte, at nogle mennesker vil tænke: Det offentlige kommer og løser problemerne, hvis jeg kommer ud i problemer, så skidt pyt, nu ser vi, hvad der sker, og så spiller vi bare videre?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror ikke, fru Charlotte Dyremose skal være bange for, om der er nogen, der vil bruge denne rådgivning. Det skal der nok være. Det er der allerede i dag mange der har stort behov for, ligesom der også er mange, der opsøger de mange andre rådgivninger, som det offentlige har været med til at betale for bliver etableret rundt omkring. Vi foreslår netop ikke, at det skal være et offentligt kontor. Vi foreslår en uafhængig rådgivning, hvor man kan komme hen uden at blive en social klient. Fru Charlotte Dyremose burde forholde sig til, at det er det, der er indholdet i forslaget.

Hvis den holdning, fru Charlotte Dyremose har, er, at man ikke skal hjælpe folk, at man ikke skal give folk rådgivning og vejledning, men at de bare skal klare sig selv, når de har haft muligheden for at søge hjælp på internettet, hvorfor skal vi så have alkoholbehandling? Hvorfor skal vi have narkobehandling? Hvorfor skal vi behandle folk, der har fået sportsskader? Hvorfor skal vi behandle alle mulige andre i sundhedsvæsenet, som man kunne sige har haft mulighed for at se, hvad de kunne komme ud for af problemer, og det kunne de jo bare lade være med?

Det er da det samme, der er gældende her, hvor man siger, at folk, der kommer ud for arbejdsløshed, folk, der kommer ud for sygdom, folk, der kommer ud for skilsmisse, ikke skal have nogen steder, de kan gå hen og få råd og vejledning om, hvordan de klarer den økonomiske side af tilværelsen. Jeg forstår ikke sammenhængen i synet.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det var jo en fuldstændig grotesk sammenligning med mennesker, som f.eks. bliver syge – at de så ikke skulle have behandling, at man ikke skulle behandle syge mennesker! Det er jo netop kernen i konservativ politik, at der skal være råd til, at de offentlige midler netop skal være der til at hjælpe dem, der bliver syge, og f.eks. hjælpe mennesker, som kommer ud i et misbrug, hvor man jo ikke er ved sine fulde fem. Så skal man naturligvis have hjælp. Så skal man have en stat, der er stærk nok til at tage vare på disse mennesker.

Men hvis vi bare breder staten ud til at tage sig af hvad som helst, hvor som helst, når som helst, er der ikke råd, så er der ikke styrken til at hjælpe de mennesker, der virkelig har hjælp behov. I Det Konservative Folkeparti finder vi det altså utrolig vigtigt, at der er råd til at hjælpe folk, der kommer ud i store sociale problemer, at der er råd til at hjælpe folk, der bliver syge og har brug for behandling på offentlige sygehuse. Det skal der være penge til, og derfor må vi også prioritere, hvad der er en offentlig opgave.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Det her har jo udviklet sig til en meget principiel debat, må man sige, mellem på den ene side klar dig selv-holdet og på den anden side hjælp i